

1½ pCt. af den samlede kommunale Skat, som opkræves i Købstæderne. Enkelte Steder lægger man, tror jeg, endog 25 pCt. af Skatterne paa Ejendommene. Men jeg vil dog bemærke, at hvis det skulde vise sig, at Medtagelsen af disse Bestemmelser i det nye Lovforslag skulde foranledige, at Sagen ikke kunde gennemføres, vilde det være rigtigt, navnlig under Hensyn til det overordentlig abnorme Forhold, som gør sig gældende mellem Ejendomsskylden og Ejendommens virkelige Værdi, at søge at faa Lovforslaget om en ny Ejendoms-vurdering gennemført, selv om man maa lade enkelte af disse Spørgsmaal ligge, indtil den hele kommunale Skattelovgivning optages til Revision.

Med Hensyn til den ekstraordinære Lovgivning, som er nødvendig for at skaffe de nødvendige Midler til Gennemførelse af de Foranstaltninger, som Dyrtiden kræver, mener jeg for øvrigt, at man ogsaa i videst mulige Udstrækning bør tage Hensyn til Kommunernes Interesser. Kommunernes Medvirken til Gennemførelsen af disse Foranstaltninger vil sikkert være nødvendig; det har allerede vist sig at være Tilfældet ved de Foranstaltninger, som er gennemførte. Ved de Foranstaltninger, som gennemføres ved Hjelpekasens Medvirken, vil Kommunerne faa en ret følelig Udgift, idet Staten kun udreder de to Trediedele, naar det drejer sig om de indkaldtes Familier, men kun Halvdelen, naar det drejer sig om Afhjælpning af den ekstraordinære Arbejdsløshed. Men medens man saaledes ved disse Foranstaltninger har lagt nye Byrder paa Kommunerne, har man ikke, saaledes som Tilfældet har været for Statens Vedkommende, givet Anvisning paa, hvor Kommunerne kunde faa de fornødne Indtægter til Afholdelse af Merudgifterne. Medens Staten straks sørgede for at faa Udgifterne dækkede ved Skatten paa de ekstraordinært store Indkomster, har man ikke aabnet en saadan Adgang for Kommunerne. Man vil maaske derimod indvende, at det er ikke nødvendigt, fordi Kommunerne har den sædvanlige Adgang til at skaffe sig Dækning for disse Udgifter, idet de kan forhøje Skatteprocenten; men saaledes som Skatteordningen nu en Gang er, er det ikke den retfærdigste Maade at fordele Udgifterne paa. Forholdet er nemlig, at medens Trangen til Hjælp og Understøttelse er størst i Købstadkommunerne, er den forøgede Skatteevne som Helhed størst ude i Landkommunerne, hvor til Gængæld Trangen til Hjælp er mindst, det vil sige, at medens man i Køb-

stadkommunerne, hvor der er stor Trang til Hjælp, faar en yderligere forhøjet Skatteprocent, faar man i Landkommunerne, hvor der er mindre Trang til Hjælp, en stærkt forøget Indkomst, hvorved Skatteprocenten yderligere gaar ned. Naar man nu ved, at Bevægelsen i Forvejen er den, at de store Skatteydere søger bort fra Købstæderne, fordi disse har den høje Skatteprocent, kan man sige sig selv, at denne Bevægelse under disse Forhold yderligere vil være i Tiltagen. Nu indrømmer jeg, at dersom det Lovforslag, den højtærede Indenrigsminister har fremsat i Landstinget om Ændringer i den kommunale Beskatning, vedtages, vil dette Forhold i nogen Grad ændres, men jeg har ikke stor Tro til, at Landstinget vil vedtage Lovforslaget. Landstinget har i hvert Fald ikke tidligere villet det, og Villien i saa Henseende er neppe ændret synderligt.

Men selv om Resultatet bliver, at dette Lovforslag vedtages, vil det ikke faa nogen Indflydelse paa Kommunernes Skatteligning i det første Aar, og alene af den Grund vil det være nødvendigt, at Regering og Rigsdag tager under Overvejelse, hvorledes man kan komme Kommunerne til Hjælp til Dækning af disse ekstraordinære Udgifter. Man kunde gaa frem paa den Maade, at man lod Kommunerne faa Andel i de Indtægter, som flyder af den ekstraordinære Beskatning af de forøgede Indkomster, der er en Følge af Krigssituationen. Derved tror jeg, man bedst vilde være i Stand til at øve Ret og Skel overfor Kommunerne, saa at alle de Kommuner, der virkelig er vanskeligt stillede ved denne ekstraordinære Situation, fik den Hjælp, der retmæssigt kan tilkomme dem.

Jeg har endelig enkelte Spørgsmaal af mere lokal Natur, som jeg ønsker at bringe frem. Der blev i Fjor indbragt et Andragende fra Silkeborg Handelsforening til Finansministeren om at faa en højst nødvendig Udvidelse af Lokalerne ved Silkeborg Toldkammer. Andragendet var tiltraadt af Toldforvalteren, og enhver, der kender Forholdene derovre, maa indrømme, at denne Udvidelse er i højeste Grad nødvendig, og Nødvendigheden er blevet endnu stærkere, efter at Finansministeriet har lagt Skovkasserer- og Godsforvalterbestillingen ind under Toldforvalterembedet. Derved er de daglige Ekspeditioner i høj Grad taget til i Antal, og det i Forvejen lille Kontorlokale viser sig nu at være aldeles utilstrækkeligt, ligesom Pakrummet